

vil blive effektiv til Efteraaret. Men jeg til-
lod mig ved Sagens første Behandling at
pege paa, at det ikke var strengt nødvendigt
at afvente dette, idet Sagen i Virkeligheden
ligger fuldt belyst gennem Betænkningen
fra den store Skattekommission af 1910.
Selv om man nu imidlertid regner med den
af den højtærede Minister i Bemærkningerne
bebudede Ventetid, forstaar jeg alligevel
Bemærkningerne til Lovforslaget saaledes,
at man fra Ministeriets Side ser med Vel-
willie paa de Tanker, som er fremsat af
Københavns Kommune — i hvert Fald
tager man ikke i mindste Maade Forbehold
overfor dem. Og det Ønske, Københavns
Kommune nærer om en Ændring i Erhvervs-
skatteforholdet, navnlig overfor Nabobyen
Frederiksberg, er jo saa velbegrundet, at
jeg ikke vel kan se, hvordan nogen skulde
kunne gaa derimod; man har heller ikke fra
nogen Side i denne Sal bestridt Rigtigheden
af de Betragtninger, jeg fremdrog ved Sa-
gens første Behandling. Det maa bero paa
en Fortalelse, naar den højtærede Minister
nu udtalte, at en Fremgangsmaade som den
af Københavns Kommune ønskede, altsaa
at faa Bemyndigelse til at forhøje Børne-
fradraget i Forbindelse med en Ændring
af Erhvervsskatten, vilde betyde, at frede-
riksbergske Skatteydere ikke blot skulde
betale for deres egen Kommunes Ved-
kommende, men ogsaa skulde betale for
Københavns Kommune. Forholdet er net-
op det, at den Tilstand, som nu er til Stede,
sætter Frederiksberg i Stand til at admini-
strere, at husholde med en Mængde gode
københavnske Penge, Penge, som er tjent
herinde, og som kun i Kraft af den uretfær-
dige Erhvervsbeskatning kommer Frede-
riksberg Kommune til gode. Dette set i
Forbindelse med, at den nævnte Kom-
mune ikke blot paa en Række Punkter ind-
kasserer denne Fordel, men ogsaa paa andre
Punkter paa Grund af den kommunale
Politik, de nu en Gang er i Stand til at føre
derude, undrager sig saadanne store soci-
ale Byrder, som burde være fælles for de to
Kommuner, der jo faktisk er een By og
ikke to Byer, gør, at man med den kraf-
tigste Begrundelse kan rette en Henvendelse
med Hensyn til dette Punkt til det
højtærede Ministerium.

Paa samme Maade haaber jeg, at den
højtærede Minister vil være lydhør overfor
de Ønsker, jeg forleden ved Sagens første
Behandling fremdrog, om velvillig Over-
vejelse i Ministeriet af de Ønsker, der fra
Københavns Kommunes Side er fremme om
en Ændring af Selskabsskatten ved Over-
gangen til en kommunal Grundskyld med

Adgang til Andel i den Værdistigning, der
fremkommer i den store By, saaledes som
det for længst er bragt til Ministeriets Kund-
skab. Ganske vist var der, den Gang Sagen
behandlede i Københavns Kommunalbestyrelse,
et Mindretal, som gik imod, men
jeg skal overfor den højtærede Minister
pege paa, at ved sidste Budgetbehandling
blev det i Budgetudvalget og senere i Bor-
gerrepræsentationen enstemmigt vedtaget
at rette en Opfordring til Ministeren om
ogsaa at være lydhør overfor denne Hen-
vendelse — formodentlig et Udtryk for,
at de Konservative i Københavns Borger-
repræsentation hylder det gode Ord, at
Lov er Lov, og Lov skal holdes; og naar
Københavns Kommunalbestyrelse med stort
Flertal har vedtaget en saadan Henvendelse,
ønsker selv Mindretallet nu at understøtte
dette Flertallets Standpunkt overfor Mini-
steriet.

Jeg har paa Foranledning af Ministe-
rens Udtalelser gjort disse Bemærkninger
og skal fremdeles anbefale, at man stem-
mer imod det af Venstres Ordfører stillede
Ændringsforslag.

J. Chr. Møller: Det ærede 18de lands-
tingsvalgte Medlem (Brandes) udtalte, at
Billedet maaske var forandret ved, at de
Konservative eventuelt vilde stemme for
Ændringsforslaget. Jeg skal i den Anled-
ning tillade mig at gøre opmærksom paa,
at jeg ikke har talt paa mit Partis Vegne.
Det sagde jeg heller ikke; jeg sagde, at jeg
paa egne Vegne vilde anbefale at stemme
for Ændringsforslaget.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg
skal ikke forlænge Debatten med det ærede
10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebøl)
og det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes)
om, hvilken Vægt man bør tillægge
Forudsætningen for Henvendelsen. Men det
forekommer mig dog, at man bør genkalde
i sin Erindring hele denne Sags Forhistorie,
hvorledes Ønsket i forrige Finansaar 1921
—22 fremsattes af det lille Mindretal, og
Modtagelsen med Sympatibuk fra Social-
demokratiets Side saavel i Borgerrepræsen-
tationen som paa Rigsdagen, uden at
det fandt Tilslutning navnlig fra dette
sidste Partis Side, som var Forudsætningen
for, at det kunde gennemføres, netop fordi
man hævdede, at Københavns Kommune
maatte have Kompensation for det Indtægts-
beløb, man gav Afkald paa. Naar Forudsæt-
ningen i Aar fra Kommunalbestyrelsens
Side, fra Magistratens Side er ganske den
samme som i Fjor, synes jeg, at Socialdemo-